

Telegraful Român

Organ național-biseric

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marția și Vinerea

Pretul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Onor. Internat de fete al Asociației

(Str. Șaguna)

Gratuit

Sibiu

Core

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază —

Arhipăstorul nostru între fiili săi

Miercuri seara, în ajunul Înălțării Domnului și a Zilei Eroilor, I. P. S. Mitropolit Nicolae a plecat în apostolie la credincioșii de la țară.

Si s'a înapoia la reședință a șasea zi.

In orice parte a Arhiepiscopiei, unde descinde preaiubitul nostru Ierarh, lumea, fără deosebire de limbă și de credință întâmpină cu sincer entuziasm căci după vorba Scripturii: «Gîne primește pe Apostol, răsplătit de apostol la». Reprezentanții tuturor confesiunilor i-au eșit înainte la Dumbrăveni des de dimineață și reprezentanții autorităților publice. Printre mulțimea celor ce l-au întâmpinat, n'a lipsit copiii de școală și tineretul, pentru care înaltul Ierarh are totdeauna o predilecție atenție pe sate și în orașe.

«Mugurii lui Dumnezeu» sunt primăvara neamului și viitorul Bisericii. Multe potințiri ale vieții moderne n'ar exista când cei de azi ar fi avut în tinerețe o mai îngrijită educație religioasă. Dar Biserica lucrând și pentru viitor, trebuie să dea cea mai mare atenție tineretului, care acum se formează sufletește. Si înaltul Ierarh înțelege această datorie și face pe toți oamenii de bine să simtă nevoie de îngrijirii de sufletul tinerimii. Aceasta trăește în epoca cea mai însemnată a vieții, când trebuie să strângă hrana sufletească, din care se va hrăni, în vîrstă maturității.

Si I. P. S. Mitropolit are darul de a semăna în sufletul tineretului sămîntă de putere și aducătoare de fericire. De aceea tineretul a prins de veste dragostea ce îi o păstrează Arhipăstorul nostru și pretutindinea vrea să-l vadă, să-l asculte și să ducă cu sine îndemnuri fericitoare. La Diciosânmărtin elevii și elevele Școalelor civile au alergat de la o serbare câmpnească și au întâmpinat pe Ierarhul nostru cu cântări și au avut mulțumirea, să audă cum o minte împede și un suflet curat sunt podoaba cea mai aleasă a tineretului.

Dar călătoriile Ierarhului nostru între credincioși sunt prilejuri pentru mic și mare, bărbați și femei, să simtă sublimitatea credinței și anghira Sfintei noastre Biserici.

Ele trezesc emoții profunde și neobișnuite epocii noastre de materialitate. Dar pe urma predicilor luminoase, cu pilduri plastice, cari învederează adevărurile cele mai abstracte, Arhipăstorul nostru face pe ascultători să cunoască vîstieria spirituală a credinții strămoșești care nu e nici învecită nici fără vlagă, ci veșnic tineră, surprinzătoare și încununată prin-

tr'o aureolă de divinitate. Sfânta noastră Biserică este inclusivă, sălășuină întrânsă adevărul lui Hristos, pacea Lui și dragostea Lui, și este exclusivă față de haosul vieții moderne.

In toate cuvântările Arhipăstorului nostru se revărsă dragostea creștină, singură în stare să biruească orice rău, orice neajuns și să zidească în sufletele noastre împărăția veșnică a lui Dumnezeu.

Inceputul s'a făcut în comuna Șoimuș.

O parte însemnată din zilele acestei misiuni a străbătut Arhipăstorul nostru prin laturile Geoagiului, la Cigmău, Homorod, Bozeș, Băcăia, Cheia Cibului și Cib pe unde a mai fost și acum trei ani. Revedere cu credincioșii noștri din acele laturi a fost plină de duioșie. De trei ani de zile păstorii năștiți cercă să tulbere linștea sufletească a credincioșilor noștri. Dar orice înțelegere întărește pe ai noștri în dragostea credinții strămoșești.

Calea apostolatului de șase zile a dovedit că realitățile supreme ale credinții trăesc în sufletele mulțimilor și cine le posede în sufletul propriu le poate trezi și în alții ori cât de ștearsă ar fi eficia proprietății divine a sufletului omenesc.

La Pogorârea Duhului sfânt

(=) Multă lumină, — și pare că și mai multă umbră, — însoțește civilizația societății de azi.

Trăim într-o lume paradoxală. De-o parte avânt fenomenal pe anumite tărâmuri, de artă și știință, de educație fizică, cu un uriaș progres în fel de fel de invenții.

Indrăznim să ținem piept cu cea mai aprigă furtună a mării; în ceată, în ploaie, zăpadă și grindină se pornește un sbor peste ocean, și eată duhul omului ieșind biruitor în luptă cu mânia vânturilor vijilioase... Inaintăm spre culmi tot mai înalte.

De altă parte, cătă răutate de animal neîmblânzit, cătă ură secătuitoare, invidie, sete de argint, lene, viclenie, nedreptățiri, nențelegeri, lipsă de omenie, la cei mari și la cei mici, cu o alergare nespusă de hărniciească după tot ce e desmierdare și lux pentru corp, — dar e otravă pentru suflet... Inaintăm, în linie coborâtoare, spre întuneric.

La al treilea mare praznic al anului, în Dumineca Pogorârii Duhului sfânt, să ne oprim, pe o clipă, la aceste stări, și să le cântărim luminări de Duhul Domnului ce se revărsă peste noi.

Scrie la Cartea sfântă:

«Si dacă s'a împlinit ziua Praznicului a cincizeci de zile, erau toți Apostolii îm-

preună adunați la un loc. Si s'a făcut, fără de veste, din cer sunet ca de suflare de vîfor ce vine repede, și a umplut toată casa unde se deosebă. Si li s'a arătat lor limbi împărțite ca de foc, și au șezut pe fiecare din ei. Si s'a umplut toți de Duhul sfânt, și au început a grăi într'altele limbi, precum le da lor Duhul a grăi», (Fapt. 2, 1—4).

Venirea Duhului sfânt înzestrează pe Apostoli cu daruri mai pe sus de fire.

Acelaș duh întărește pe toți credincioșii creștini, — când se fac vrednici de asemenea daruri, prin o pregătire corespunzătoare acestui praznic de frunte al bisericii noastre.

Prinind lumina *de sus*, care este și putere, creștini se deșteaptă; prin mijlocirea ei, pot să înceapă viață nouă, în care duhul învățăturilor de viață dătătoare își atinge scopul.

Sfinții Apostoli, înfricăți pe un moment când văd pe Invățătorul lor prinț și răstignit, se retrag; dar, întăriți de comoara Duhului sfânt, ieș îndrăzneți la iveau, — și acum nu mai e putere lumească, în stare să le împiede pasul în propoveduirea însuflată a cuvântului dumnezeesc.

Cuvântul apostolilor prinde, pentru că în deplină armonie cu toate faptele lor.

Cuvântul păstorilor sufletești de astăzi va suna în pustiu, dacă întreg modul lor de a fi se vădește tocmai opus celor propoveduite prin grai.

Viețuirea atâtore așa zisii creștini de acum nu mai sămănă cătuș de puțin a viețuire de adevărați creștini.

Rătăcind în căile desfășărilor sterpe, în goană nebună după cele deșarte, nepăsător de bunuri sufletești, fără temere de Dumnezeu, și fără sfială de oameni, te pregătești, o sărmăne muritor, de toată osândă iadului...

Din această umbră te poate însă ridică lumina Duhului, care te învață să prețuești viață cum trebuie, care îți arată drumul sănătos ce duce la bine și la cinste, și drumul greșit ce sfârșește cu prăbușire morală și materială... Numai acest duh, ca izvor de nesecate daruri, te face să te cunoști și să te stăpânești.

In sfintele locașuri lucesc astăzi ramuri bogate, cu multă verdeț și miresme de roze: sănt *Rusalile*.

Când înfloresc în plin podoabele firii, creștinul stăpân pe sine se împărăște cu darul Duhului sfânt.

Pământul se bucură, investită în haină de flori; omul cucernic se închină

smerit Domnului de viață făcător, și rostește în rugăciune:

Sălășluească-se, acum și totdeauna, Duhul Domnului întru noi toți, și luminițe înțelegeră intre fiili aceluias neam, iubindu-ne mai mult unii pe alții, jertfind și lucrând fiecare spre propășirea sa și a obștei, și — urmând un trai mai simplu și mai aproape de duhul adevărului și de vîstierul bunătăților.

Dela adunarea eparhială a Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu

Raport general

IV. Activitatea Clerului pastoral

Cea dintâi și statornică grija a conducerii de azi a sf. noastre Biserici este să ridicăm prestigiul Clerului pastoral și să introducem nouă puncte de orientare în activitatea lui, în sensul cerințelor multiple ale unui apostolat la înălțimea nevoilor și cerințelor vremii.

Lumea pretinde dela preot: cultură, hărnicie și tărie de caracter.

Cel ce nu caută în continuu să se cultive, să dea probe zilnice de muncă luminată și nu și dă silință să-și fortifice și inobileze caracterul, nu poate justifica locul în statul preoțesc.

Misiunea preojească a devenit grea cerând eforturi intelectuale, morale, spirituale și fizice. Fiecare celulă din silință preotului e chemată să-și dea contribuția cea mai aleasă în propovăduirea Evangheliei, în administrarea sfintelor taine, în întărirea voinței celor slabii, în apărarea tinerețului de năvala curenților nefaste.

Menirea Clerului e de o importanță fără precedent în istoria Bisericii.

Preotul aparține tuturor claselor sociale și e chemat să unească societatea și să pregătească închegarea unității neamului.

In viață de azi mocnesc pasiuni sociale: dintre bogaci și săraci, dintre cei culți și inculti. Demagogia și libertinajul exploatează aceste antagonisme sociale.

Preotul stănd de-asupra acestor diferențieri și conflicte, prin înțelegere împrumutată și prin iubire va cultiva bazele solidarității naționale și sociale.

O altă chemare a preotului de azi e să învețe. Să distingem bine, că epoca noastră nu e o epocă a credinții. Odinoară lumea asculta în liniste glasul autoritatii. Azi fiecare caută să știe, să cunoască rostul lucrurilor. Convingerea religioasă se naște în taină, prin concentrare cucernică și la capătul invingerii tuturor difiicultăților morale și intelectuale.

Spre a-i veni într-ajutor Clerului pastoral să-și poată îndeplini marea misiune, ce o are în sânul credincioșilor, menționăm, că tuturor preoților noștri le-am trimis cărți de studiu și

de edificare, parte gratuit, parte pe un preț redus, care se va acoperi din bugetul parohilor. Circulara pentru imbogățirea arsenalului spiritual al Clerului o anexăm separat.

Raportăm, că cercurile culturale ale preoțimii și conferențele protopopești desvoaltă o activitate din ce în ce mai remarcabilă. În unele protopopiate, cum este al Sibiului, s-au organizat conferențe lunare pentru studierea împreună a lucrărilor teologice de seamă și a problemelor pastorale curente.

Spre a îndruma congresele preoțești spre problemele vitale, I. P. S. Sa a participat la Congresul general, ținut în Timișoara în toamna trecută, iar pentru a fixa locul propoveduirii în misiunea clerului nostru am pregătit ținerea la toamnă a unui nou curs pastoral cu programa anexată și la care vor participa toți preoții misionari din protopopiatele Arhiepiscopiei noastre.

Considerând munca plină de jertfă și de abnegație a Clerului nostru pastoral, precum și mulțimea greutăților de tot felul, cu care se luptă, avem înaltă satisfacție a scoate în evidență eroismul multora din clerul nostru pastoral, afirmat clipă cu clipă și zi cu zi spre gloria neperitoare a Bisericii.

V. Raportul dintre biserică și viață publică

Anul trecut a expirat mandatul constituțional al Corpurilor legiuitorilor și Majestatea Sa, Regele nostru Ferdinand I, a încredințat pe dl General Alex. Averescu cu alcătuirea guvernului și cu alegerea Corpurilor legislative nouă.

Din acest prilej Tara a avut câteva săptămâni de frământări neobișnuite.

Alegerile parlamentare în țările constituționale sunt un examen cetățenesc, care arată gradul de maturitate politică a cetățenilor, ca și al oamenilor politici.

In țările cu veche viață constituțională din prilejul alegerilor parlamentare se pun în discuție principiile generale de guvernare și mai ales metodele de aplicare ale acestor principii, care pot varia dela un partid politic la altul.

In Tara noastră, viața politică nu și-a fixat încă alviile ei sigure și adânci. Dar în faza actuală de consolidare și de normalizare a vieții interne și a instituțiilor ei publice, e necesar, să se evite ori ce violență și iritații, căci Tara are nevoie de liniște și de pace, spre a ieși mai repede din acest provizorat.

De oarece în campania electorală recentă s'a abuzat de libertatea cetățenească și unii candidați pentru parlament s'au dedat la atacuri la adresa bisericii și a preoțimii noastre, ne-am ținut de datorință a adresa Clerului nostru o circulară în scopul strângerii de date relative la propaganda în contra Bisericii, a instituțiilor și a organelor ei.

La violența propagandei nefaste prin graiu viu s'a adăugat ținuta ostilă și cu totul neexplorabilă a unor organe de publicitate împotriva Bisericii, cerând nici mai mult, nici mai puțin, decât să se restrângă la tărâmul ei pur spiritual, lăsând afacerile publice în grija bărbătilor politici.

Astăzi însă când creștinismul nu mai e de caracter contemplativ, ci e conceput ca o forță

dinamică a întregiei vieți individuale și colective, Biserica nu e în situația de a urma sfaturile celorce ne îndrumă să ne restrângem la domeniile pur spirituale, ci simțim o imperativă cheamă de a proclama, că și viața politică e în funcție de conștiință și de afirmare a principiilor sfintei evangelii.

Clerul nostru a fost depozitarul încrederii poporului nostru și exponentul dorințelor și aspirațiilor pe tărâmul vieții publice.

Nu vom îngădui să fie agenții partidelor politice, ori care ar fi ele, pentru că Biserica stă deasupra partidelor vremelnic politice.

Biserica nu se identifică cu nici un partid politic, ci așteaptă dela fiecare partid politic serios să dea Bisericii tot sprijinul material și moral spre a-și putea îndeplini marea sa misiune religioasă și națională.

Biserica e recunoscătoare bărbătilor de stat, cari au legiferat Legea de unificare a Bisericii ortodoxe dominante și factorilor cari au înzestrat parohiile noastre și instituțiile ei cu sesi parohiale și nu putem trece sub tăcere cuvintele regretatului ministru: Al. Constantinescu, care în plină ședință Congresului din 1924 a spus: «Orice jertfă sunt datori să facă bărbății de răspundere pentru această sacră instituție care ne a salvat sufletul și ființa în aceste părți, unde a îndurat numai umilire și martiriu».

Dar Biserica n'are nevoie numai de sprijin material, ci de întreg concursul puterii de stat spre a-și multiplica forțele de muncă și a înălța prestigiul său moral în scopul vindecării tuturor relelor morale de care suferă societatea.

In viață publică ies la suprafață atâta simptome îngrijitoare, care cheamă Biserica să le vindece. Ele sunt expresia unor anume lacune adânc înrădăcinat în însăși natura ordinei sociale, care are nevoie de reincreștinare.

In conflictele dintre partidele politice cheamă Bisericii e să intervie împăciuitor, adresându-se lor: «Voi sunteți frați» și să trezească în ei conștiința postulatelor frației. Biserica nu va pregeta nici un moment să absenteze dela datoria ei în viață publică, ori câtă îndărjire ar depune cavalerii anarhiei morale și demagogia electorală în excluderea ei de pe terenul vieții publice.

Loialitatea față de sf. noastră Biserică ne resiplătește cu băsug și în toată vremea bine-cuvântările ei sunt neperitoare, încât fiii ei ori când pot îngrenunchia înaintea ei și să o fericească.

VI. Misiunea internă

Opera misionară, organizată din anii trecuți în azile, orfeline, spitale, penitenciare și garnizoane potrivit programei schițate în raportul bisericesc din sesiunea anului 1925, continuă să devie din ce în ce mai intensivă și mai bogată în rezultate.

Ministerul de răsboi, apreciind activitatea confesorilor de garnizoane, acordă remunerări lunare dela 500—2000 Lei.

Ministerul sănătății, la îndemnul nostru înființează biblioteci, deschide capele pe seama bolnavilor, iar instituirea Duminecul bolnavilor în spitale o consideră ca pe o prețioasă contribuție

care-l însoțiau, ca o ceată de umbre perdeute, să poată aruncă măcar o privire în strălucita lui față, de unde le venia Harul și vindecarea dorită.

— Iată cum spune Evanghistul Marcu: «Si ieșind din Ierihon, și învățăcei lui, și popor mult. Vartimei orbul, fețorul lui Timei, ședea lângă cale, cerșind. Si auzind, că Isus Nazarineanul este, a început a strigă și a zice: Isuse, Fiul lui David, miluește-mă!

Si stănd Isus a zis, să-l cheme, și au chemat pe orb... și a venit la Isus, și răspunzând Isus i-a zis lui: Ce voiești, să-ți fac ție; iară orbul a zis lui: Învățătorule, ca să văz. Iară Isus a zis lui:

Mergi, credința ta te-a mantuit, și îndată a văzut, și a mers după Isus pe cale.

Spuneți, Iubiților Creștini, unde veți găsi un tablou mai grăitor, un tablou mai viu, mai sensibil. Evanghistul, în adevăr, zugrăvește nu povestește.

FOIȘOARA

Predică

spusă în Catedrala din Sibiu în Dumineca Orbului, (29 Mai 1927), de Dr. V. Bologa, consilier mitropolitan.

Inalt Preașfințite Părinte!

Iubiților Creștini!

Doresc foarte mult, ca din smeritele mele cuvinte, spuse dela acest loc în legătură cu Sf. Evanghelie de astăzi, să răsară măcar o scântea din lumina cea binefăcătoare pentru folosul obștei noastre creștine. Pentru că nu este unul singur între noi, care să nu fi simțit vreodată trebuința *Harul ceresc*, fie pentru preocupările sănătății sale, ori celor de-aproape ai săi, fie pentru nesfârșitele îndeletniciri ale vieții, în al căror vîrtej se scurg zilele noastre pe acest pământ. Iar cuvântul lui Dumnezeu, păzit cu sfîrșenie, acest *Har Dumnezeesc* îl prilejuiește și scriș este, că «Cela-ce este dela Dumnezeu, grătarile lui Dumnezeu ascultă». (I. VIII, 47).

In vederea acesteia îndrăsnesc, să mă apropiu de sufletul iubiților mei creștini, în firul Sf. Evangheliei de astăzi dela Ioan și dela Marcu cu acelaș subiect. Evanghistul Ioan spune, că «trecând Isus, a văzut pe un om orb din naștere. Si l-au întrebat pe el ucenicii lui, zicând: Ravvi, cine a păcatuit, acesta sau părinții lui, de să a născut orb? Răspuns-a Isus: nici acesta nu a păcatuit, nici părinții lui; ci ca să se arete lucrurile lui Dumnezeu întru el... Aceste zicând a scuipat jos, și a făcut tină din scuipat, și a uns cu tina peste ochii orbului. Si i-a zis lui: Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului (ce se tălmăcea Trimis). Deçi s'a dus, și s'a spălat, și a venit văzând... Vecinii său mirați de aceasta, iar Fariseii tremurau de mânie, că în faptele lui Isus, puterea lui Dumnezeu se arăta.

Evanghistul Marcu spune mai lămurit aceasta întâmplare. Amintește chiar numele orbului vindecat, ceea ce rar găsim în Sf. Evanghelie, să se amintească și *numele* acelora, cărora Isus le-a făcut vre-un bine. Deși leghion era numărul suferinților, cu tot felul de boale,

a Bisericii la vindecarea trupească și sufletească a pacienților din spitale.

Rostul Bisericii la patul bolnavilor e: să trimită surori de caritate pentru alinarea suferințelor omenești. Biserica noastră neavând o instituție a surorilor de caritate, am făcut intervenție la Consiliul orașului Sibiu, să ne cedez un teren pentru zidirea unui *institut al surorilor de caritate* și am cerut sprijinul Ministerului Sănătății, să ne pună la dispoziție mijloacele materiale pentru zidire.

In penitenciare unii confesori s-au remarcat prințo activitate plină de zel. Menționăm pe Antonie Gherman dela Penitenciarul din Sibiu și pe prof. Dr. Gheorghe Popovici dela Brașov.

Cel dintâi, în afară de serviciile religioase din Dumineci și serbători și predicele regulațe rostite la slujbă, a aranjat în postul Crăciunului o serie de conferințe religioase, la care și au oferit contribuția dl Horia P. Petrescu, Iosif Trifa și Tr. Scorobet.

Confesorul dela Brașov, Dr. Gh. Popovici a înființat școală regulată pentru scris-cetit, precum și cetiri din sf. Scriptură și lectura religioasă corăspunzătoare.

Despre «Dumineca bolnavilor» arătam, că s'a prăznuit și anul acesta în a doua Duminecă din Păresimi în toate spitalele și bisericile parohiale cu predici și împărțire de ajutoare pe seama bolnavilor.

Tabloul contribuților din Dumineca bolnavilor il anexăm sub %.

VII. Societatea „Sf. Gheorghe”

Tinera societate religioasă organizată în 80% din parohii cu preoți din Arhiepiscopia noastră, e pe cale de a deveni o citadelă puternică în jurul sfintei noastre biserici, atât de săracă în așezăminte religioase auxiliare, care formează gloria bisericilor înfloritoare de azi.

Statutele acestei societăți schizează un larg câmp de activitate, de inițiativă pentru preoți, cari le conduc și pentru membrii cari au prilej a participa la cursuri de instrucție, mai ales iarna și să aranjeze producții corale și teatrale, cari atrag atențunea publică.

Cetirile din sfânta Scriptură, din istoria și literatura națională, cântările și declamațiile alcătuiesc programele întrunirilor, pentru care tineretul arată o simpatie, apreciată și de către părinții lor și de către Biserică. Tineretul s'a încredințat, că e mai bine să fie organizat, decât să umble de capul lui, urmând calea unor obiceiuri vechi, care au degenerat în cele mai multe părți.

Preoții se apropie de mentalitatea tinerilor, se duc în mijlocul lor ca niște părinți sufletești și îndrumători. Prezența lor în mijlocul tinerimii determină pe tineri să fie plini de cuviință și de iubire pentru părintele sufletesc, care le aduce încurajare și învățătură.

Autoritatea bisericească și-a rezervat patronul și supravegherea generală a Societății Sf. Gheorghe. Dar aceasta nu e numai de caracter platonic, ci practic.

Anul trecut la 3/16 Mai am organizat primul pelerinaj al tinerimii adulte la Catedrala noastră.

Vartimei era orbul lerihiului, toată lumea îl cunoștea, până și cel din urmă copil. El își avea locul său, vecinic acelaș, la marginea orașului, în colțul strădei ori la răspântie. Aici bălbăia vecinic valerul sufletului său. Toată lumea vine și trece, el numă'n veci e acolo, în țărâna drumului, pândește și cerșește mila trecătorului. Amară profesiune și lung sir de ani în noroiul mizeriei.

El, pururea-i în întuneric. Pentru el nu există soare, nu există colori, forme, nimic din frumusețile naturii. Abia sgomotul lumii dacă străbate în întunericul sufletului său, și acela numai ca să-i anunțe, dacă vine vre-un trecător, ca să-i ceară milă, îndurare.

Astfel Vartimei pândește din zori și până'n seară, și mereu se frământă, oare ce oameni li vin, bogăți ori săraci, buni la inimă ori răi, împietriți, ce i vor da și cât li vor da? După aceste semne, bietul orb, vecinic repeatează Tânărurile și cerșirile sale.

Se poate o soarte mai dureroasă? O ființă mai vrednică de compătim? Să atârnă pururea dela mila altuia? Să fii pururea aservit caprișilor

încercarea a întrecut toate așteptările prin impresiile profunde ale serviciului pompos în Catedrală, ale concertului religios și ale vizitării Muzeului Asociației.

Astfel de pelerinajii vom aranja și în viitor în stil și mai mare.

În diferite localități de importanță religioasă, culturală și națională din cuprinsul Arhiepiscopiei vom organiza pelerinajii cu tineretul din jur. La Brașov e biserică sf. Nicolae, la Sâmbăta de sus Mănăstirea Brâncoveanu, la Răinari mormântul lui Șaguna, la Avrig mormântul lui Gh. Lazăr, la Alba-Iulia biserică Încoronării. În tot cuprinsul Arhiepiscopiei găsim urme de jertfe, de biruință de pe vremea, când biruințele se căstigau cu greu și nu le-am putut comemora, decât în taina conștiinței.

Despre toate aceste locuri de pelerinaj avem de gând să publicăm o carte pe seama societății Sf. Gheorghe. *O bibliotecă anamnezentru tinerimea adulă* e în programul nostru în legătură cu dezvoltarea acestei societăți.

Pentru membrii acestei societăți, care cercetează școlile medii și universitatea contemporane să creiem o instituție specială, ori în legătură cu Mănăstirea dela Sâmbăta sau cu Schitul Păltiniș, unde să primim în ferii tineri doritori să discute și să primească îndrumări asupra problemelor, care le aduc dela școală, din familie ori din cărți.

Tabloul organizațiilor pe parohii și protopopiate, precum și în școalele secundare îl anexăm sub %.

VIII. Apostolatul laic.

Problema apostolatului laic a intrat într-o fază de realizări nouă pe urma schimbării condițiilor și împrejurărilor vieții.

Nemuritorul Șaguna cu anevoie ar fi isbutit să inaugureze epoca de înflorire, cunoscută în Biserica noastră, fără de concursul plin de entuziasm al mirenilor din vremea sa.

Ei le-a deșteptat conștiința răspunderii pentru privilegiul de a sluji Biserica și a o sprijini în toate întreprinderile ei culturale și sociale.

Mirenii de atunci au dat o splendidă dovadă, ce însemnează aristocrația slujirii, care e forța suplementară a democrației religioase.

Dar în apostolatul laic din epoca șaguană se trezia instinctul de conservare, ancorat în biserică și era ce e drept atașat religiei, era patetic în manifestațiile sale, dar nu era de caracter pur religios.

Apostolatul laic devine fecund și dinamic când izvorește din instinctul religios, din conștiința adevărului religios.

Religia, ca supremul factor de regenerare, trebuie să prefacă pe omul natural într-o ființă spirituală, înzestrată de duhul lui Hristos, doitor de a cunoaște pe Mântuitorul și gata de a-i sluji.

Duhul lui Hristos are darul de a transforma întreagă ființă credinciosului, concepția despre lume și despre viață, emoția și puterea de voință, prefăcând pe individ într'un organ de radiere a duhului creștin și în factor de transformare a întregului mediu în care trăiește.

Vartimei era orbul lerihiului, toată lumea îl cunoștea, până și cel din urmă copil. El își avea locul său, vecinic acelaș, la marginea orașului, în colțul strădei ori la răspântie. Aici bălbăia vecinic valerul sufletului său. Toată lumea vine și trece, el numă'n veci e acolo, în țărâna drumului, pândește și cerșește mila trecătorului. Amară profesiune și lung sir de ani în noroiul mizeriei.

Cu toate acestea căci Vartimei nu sunt și astăzi? Care ochi au și nu văd, că nu este duh într-înșii. Ochi fizici în plină vigoare, dar nu căță măcar din privire asupra orbului căsitor.

Într-o atâtă său obiceiuit cu acest dar dela Dumnezeu, să ai vederea ochiului, încât nici nu mai simt, că aceasta întâmplare are un înțeles adânc și pentru ei.

O, căci Vartimei nu sunt în lumea de acum, în țara aceasta binecuvântată, care pândește la răspântie mila trecătorului. Care văd înafară, dar în sufletul lor e orbul «Vartimel», care le zice:

Văd binele și-mi place,
Dar nu mă îndemn a-l face!

Și într-o zi, cum sta orbul la nenorocita lui străjuire în pulberea drumului, un sgomot asurzitor se apropie de el. Venită Isus din Ierihon, însoțit de învățății săi și nenumărată mulțime de popor. Isus în drumul său triumfal spre Ierusalim, și mai apoi la calvarul de pe Golgota.

Bietul Vartimei nu vedeă, dar auziă sgomotul mulțimii, care curgeă în valuri mereu.

Precum o pasare nu se poate transforma într-o floare frumoasă, ori căte mijloace ar întrebui să rămâne pasare și floarea floare, tot astfel omul natural nu poate deveni prin sine ființă spirituală fără Duhul lui Dumnezeu, care descoperă credinciosului resursele tainice ale vieții divine.

Apostolatul laic ne poate da pioneri și colaboratori cu înfluență:

1. La înființarea așezămintelor religioase sociale ale Bisericii.

2. În întreprinderile misionare ale Bisericii într combaterea diferitelor plăgi morale: concubinagiu, alcoolism, sectarism.

3. În acțiunea pentru educația religioasă prin școală de Duminecă.

4. În organizarea tineretului adult în societatea «Sf. Gheorghe».

5. În acțiunile filantropice arhidicezane Dumineca bolnavilor, susținerea internatului orfanilor de preoți și a Orfelinatului arhidicezan.

Mentionăm la acest loc concursul Dlui prefect, Nicolae Comșa din Sibiu, care prin organele administrative ne-a stat într'ajutor să organizez Societatea «Sf. Gheorghe» a tinerimii adulte din județul Sibiu.

Iar din partea Femeilor serbare jubileului de 75 ani a Reuniunii Femeilor din Brașov, ținută la 8—10 Septembrie 1926, cu participarea M. S. Reginei Maria și a Reuniunilor de femei din țara întreagă.

Între lucrările din viitorul apropiat pe terenul apostolatului laic socotim lansarea unui apel către publicul mirean spre a sprijini acțiunile de interes general ori local după regiuni de activitate a Clerului, spre a coordona munca în mod sistematic.

IX. Treceri religioase.

Am arătat, în fiecare sesiune sinodală de cățiva ani încoace, că se înmulțesc cazarile de treceri religioase dela alte confesiuni la sf. credință strămoșească și aici suntem în situația de a putea relata ce reprezintă acest fenomen din viața noastră religioasă.

Unii ignorează acest fenomen, alii îl denumează, și-i atribuie a ținută de ostilitate împotriva altor culte din partea noastră, pe care Biserica dominantă îl-ar incurația.

Dar prozelitismul nu este în firea Bisericii noastre naționale.

Prozelitismul confesional e refugiu celor ce trăiesc în semi-convingeri religioase, cari umbără să convertească pe cei-ce se clatină în adevărul religios și vreau să le impună convertiților niște limitații, pe cari ei și le-au însușit și de a căror valoare nici ei nu sunt siguri.

Apostolatul Bisericii noastre în slujba adevărului divin e de altă calitate decât al propagandistului comun. Apostolatul nostru încearcă să deștepte și în alții bucuria spirituală pe care a găsit-o în sufletul său, luminat de adevărul divin și e convins, că cel convertit nu dobândește mulțumire sufletească, descoperind greșalele credinței avute, ci convingându-se că noua credință îi satisfacă nevoia de renaștere spirituală.

Biserica nu impiedecă pe nimenea în calea sfînteniei vieții, nici a culturii intelectuale. Uni-

Si acum, să ne închipuim, ce se va fi deșteptat în sufletul orbului în fața aceluia sgomot neobicinuit? Sigur, vom gândi, că el așteaptă cu zor mulțimea, să cersească, să adune dela atâtă lume, ca nici odată până acum. Așa s'ar părea, după mentalitatea lui cunoscută până aci.

Dar nu este așa. E tocmai contrarul. Vartimei nu mai e preocupat de mulțimea ce se apropie, nici de aurul ei, nici de mila ei. Trece acum peste acestea. Ascultă numai cu luare aminte, până când sosește în dreptul său Isus, și atunci începe să strige: Isus, Fiul lui David, miluește-mă!

Să mulți îl certau, ca să tacă, să nu turbure lumea, să-și ia filerul milă și să stea la o parte. Dar el mai vârtos strigă. Se împotrivește lumii din a cărei milă trăiește, se ridică vermele din țărâna, din umilit devine îndrăzneț și rupe cu țoși, căci el vrea să vadă.

Ei stă din auzite, că Isus face minuni. Din aceasta a isvorit adâncă lui credință, care-l duce la salvare. El a cunoscut în Isus pe Fiul lui Dumnezeu, și când a simțit, că e în față milostivirii sale, a disprețuit lumea cu toate bogă-

tatea sufletească a neamului se încorporează în această sf. Biserică.

De aceea are o putere de atracție ire sistibilă mai ales asupra acelora cari în vremuri de urgie s'au răslăbit dela sănul ei, ori pe cari propaganda sectară agresivă i-a impins în abizul rătăcitorilor și smeriți se reîntorc la alvia veche a credinței.

I. În anul 1924 câteva parohii unite au revenit la ort., iar anul trecut Hamba. Înainte de sf. Paști au trecut majoritatea credincioșilor uniți din Șoimul cu preotul unit și filia Metiș întreagă. Cazuri sporadice de trecheri mai sunt pretutindenea în satele mix'te.

De la alte confesiuni menționăm trecerea preotului reformat Stefan Csutak din Zagon, care după ce a stat luni de zile la Academia «Andrei Anghel» în contact cu profesorii și cu studiul teologiei ort. a fost hirotonit înainte de Sf. Paști și instituit preot ort. în Miercurea-Ciuc din părțile săcuiești.

Tabloul celor primiți în sănul sf. Biserici ort. îl anexăm sub %.

Spre a se înțelege mai deplin actul treceilor religioase trebuie să arătăm, că vechile legi ungurești relative la trecerile religioase nefiind abrogate și înlocuite cu altele corăspunzătoare, stingheresc libertatea conștiinței și pricinau o mulțime de calamități celor ce vreau să treacă la ortodoxie.

Credincioșii noștri cari au părăsit confesiunea gr. cat. sunt târziu în judecăți și procese și hărțuiți de interminabile anchete.

Credincioșii din Ucea de sus se judecă cu Mitropolia Blajului, din anul 1924, și abia au ajuns la prima sentință a Tribunalului din Făgăraș, care a respins acțiunea Mitropoliei unite, judecând-o să plătească 94.000 lei cheltuieli de proces.

Guvernele, cari s'au perindat la cărma țării nici până azi n'au adus o lege a Cultelor, spre a pune capăt unui anahronism dăunător și fatal libertății conștiinței.

Credeam, că e necesar să se insiste și în numele Adunării eparhiale ca guvernul să aducă noua lege a cultelor.

II. În vreme ce locuitorii țării cari vreau să vie la Biserica de stat, sunt expuși tuturor șicanelor și agitațiilor, propaganda sectară devine din ce în ce mai agresivă și-și creiază instituții și centre puternice de operație în mijlocul credincioșilor noștri.

Sectele din străinătate, cari incuajau propaganda sectară, au năvălit în țară. La Diciosană, în studenții în Biblie au o școală de propaganisti, concesionată de Ministerul Cultelor și condusă de un director, care nu e măcar cetățean român.

Sușinătorii acestor instituții duc în străinătate o campanie de ponegrire în contra țării și a așezămintelor ei.

În scop de lămurire a cercurilor bisericești din America, consilierul nostru Tr. Scorobet a publicat în organul Bis. ep. din New-York din America o întimpinare, pe care o anexăm %. În traducere românească apărută în Telegraful Român.

țile ei și nu a mai avut altă preocupăție, decât să se arunce la picioarele Mântuitorului. Pentru că în sufletul lui numai Isus era și convințarea-i că numai Isus e viață, Isus e vindecarea, și către el de mă voiu întoarce, măntuit voiu fi.

Deci nu lumea, ci pe Isus a dorit el să vadă. Nu pentru vedere, ci pentru dățătorul vederii, pentru Fiul lui Dumnezeu ardeă sufletul său. Celealte urmău de sine.

Oare noi aşa procedăm, lubiților Creștini? Să răspundă fiecare după credința sa.

Oare noi cunoaștem în Isus viața dumnezească? Care printreinsul să trimis nouă, ca singura viață vrednică să trăim. Oare noi l-am văzut pe el, ca singurul Domn și Mântuitor al nostru? Ori am rămas surzi și orbi, ori nepăsători în fața cuvântului său, în fața faptelor și poruncilor sale? Oare n'am văzut, numai deșătările lumii?...

Înălțătorul zic, să răspundă fiecare, după măsura credinței sale. Dar un lucru, să știe fiecare, că cu ochii noștri trupești nici odată nu vom pătrunde în lumea cea de sus, unde firul

X. Presa bisericească

O biserică activă are nevoie de presă proprie și de o activitate sistematică. Presa noastră constă din 3 organe periodice Telegraful Român, Revista Teologică și Lumina Satelor, fiecare urmând scopuri deosebite și anume: *Telegraful Român*, organ de informație, *Lumina Satelor* pentru stimularea vieții religioase în masa credincioșilor, iar *Revista Teologică*, pentru clarificare intelectuală între preoți și mireni.

Fiecare credincios simte trebuință de informație cu privire la curentele vieții religioase de azi. Fiecare credincios e dator să trăiască într-o atmosferă de inspirație și de credință.

Cei dornici de certitudine religioasă caută studii și lectură relative la doctrina Bisericii.

În limitele posibilității, presa noastră să străduite să-și îndeplinească misiunea sa și în decursul anului trecut și a celui prezent.

În deosebi avem satisfacția să raportăm, că «Lumina Satelor», organul nostru popular, încheind 5 ani de activitate, a isbutit să ocupe un loc de frunte în presa populară din țara noastră.

Din prilejul împlinirii celor dintâi 5 ani de activitate, I. P. S. Sa a adresat redactorului foii, părintele Iosif Trifa, o scrisoare elogioasă pentru munca ce o depune la acest amvon important. Anexăm %. numărul de Paști, în care s'a publicat scrisoarea arhiepiscopală.

Harnicul redactor al foii Lumina Satelor, părintele Iosif Trifa a început o inimioasă cruciadă împotriva plăgii alcoolismului, iar prin explicația pericopelor evanghelice din cursul anului bisericesc, desgropă comoriile vechi și nouă ale sf. Scripturii.

În legătură cu pelerinajul în Tara sfântă din anul 1925, a descris locurile pe unde au trăit prorocii și Mântuitorul Hristos.

Rodul muncii părintele Trifa e strâns și în 12 volume, cari se bucură de o răspândire fără precedent în literatura noastră de propagandă religioasă.

Considerând, că sufletul trebuie cultivat ca și pământul prin sistemul rotației raționale, părintele Iosif Trifa va găsi și alte probleme și subiecte mari pentru a le trata în serii de articole, cum a făcut cu Tara sfântă și cu combaterea alcoolismului.

Prin *Revista Teologică* se continuă lămurirea problemelor științifice din cugetarea teologică de azi în relațiiile ei cu viața religioasă modernă.

În *Telegraful Român* discută chestiile religioase, culturale, politice-naționale și momentele importante din viața Clerului și a Bisericii. În legătură cu marile curente din lumea religioasă de azi, *Telegraful Român* publică articole de informație, pledând pentru o largire a orizontului cu privire la concepția și soluționarea problemelor religioase de azi.

Cititi și respanditi ziarul

Telegraful Român

vieții se țese, unde tainele vieții s'acopăr. Numai sufletul nostru poate să cuprindă măreția dumnezeirii, în revelația Domnului nostru Isus Christos, pentru că întreagă ființa noastră s'o supunem stăpânirii sale, când toate le vom biruia, ori ce patimi în cale ne-ar răsări.

Dar până când nu credem într'insul, nu se deschid ochii orbului, pentru că credința este ochial sufletului. Si când acest ochiu se deschide, sufletul nu mai arde de altă dorință, decât să se înalte spre cele de sus, spre idealul dumnezeirii, și atunci numai va vedea în Christos pe înșuși Dumnezeu.

Si Isus s'a oprit în dreptul orbului, căci bine a auzit strigătul lui și s'a îndurat de ruga lui. Sgomotul infernal al mulțimii, încercările unora de a-l face să tacă, n'au împedecat, să nu fie auzit strigătul lui pentru ajutor. Nu! Căci Domnul, care judecă și răpunchează, cunoaște adâncă lut credință și-l întrebă: Ce voiești să-ți fac fie? Ce putea să zică biletul orb, decât: «Înălțătorule, să văd», căci el fața lui Isus dori să vadă.

Si s'a oprit Isus în drumul său spre Gol-

Nou guvern

M. Sa Regele și-a exprimat dorința de-a se forma un guvern național, alcătuit din reprezentanții tuturor partidelor politice.

Încercarea, de-a se formă și guvernul național neizbutind, cabinetul prezidat de dl gen. Averescu și-a prezentat demisia. Suveranul a însărcinat atunci pe dl *Barbu Știrbei*, să alcătuească guvernul.

Componerea noului guvern este următoarea:

Barbu Știrbei, președinte al consiliului de miniștri și ministru de interne interimar la externe.

Const. Argetoianu, la domenii.

Stelian Popescu, la justiție.

Dr. Nic. Lupu, la instrucție publică.

Al. Lăpedatu, la culte.

Gen. Paul Anghelescu, la răsboi.

I. Inculeț, ministru al sănătății.

C. Dimitriu, la comunicații.

Mihai Popovici, la finanțe.

Mrazek, la industrie.

Pan. Halipa, la lucrări publice.

Gr. Iunian, al muncii.

Ministerele pentru provinciile: Ardeal, Basarabia și Bucovina se desființează.

Adunările legiuitoare sănătății disolvate. Alegeri nouă se fac în 7 Iulie pentru cameră, și în 10, 12 și 14 Iulie pentru senat.

Corporile legiuitoare se întunesc în 27 Iulie 1927 la București.

Preotimea noastră să-și întărească legătura cu poporul în vederea evenimentelor ce urmează.

Conferință pastorală

Protopopiatul Oituzului adresează oficiilor sale parohiale următoarea circulară:

In 26 și 27 Mai 1927 toți protopopii din Arhiepiscopie au fost întruniți la Sibiu într-o conferință pastorală sub înaltul prezidiu al I. P. S. Sale, cu scop de-aprofunda mai mult viața moral-religioasă și chestiile administrative din parohie. Pentru a vă putea comunica rezultatele multiple și importante ale acestei conferințe, suntem să vă convocați la conferință pastorală pe ziua de 14 Iunie, a treia zi de Rusalii, în Covasna. Cel ce va lipsi, va fi arătat I. P. S. Sale din ordin.

Poiana Sărată, 1 Iunie 1927.

Prot. Ion Raftoiu.

gata, în drumul său, în care purtă povara păcatului lumii, pentru că un biet orb a voit să vadă fața lui.

Când păcatul lumii întregi apăsă umerii lui, se îndură de credința obului și-i zice: «Mergi; credința ta te-a mărtuit; și îndată a văzut și a mers după Isus în cale».

Atunci s'au deschis ochii lui Vartimei și el, fermecat pentru vecie, nu mai putea privi decât fața lui Isus. Cucerit de-alui milă nu zări frumusețea lumii, numai fața miliei dumnezești, din a cărei îndurare a răsărit o nouă viață pentru el.

Din acea clipă nu s'a mai despărțit de Christos. Î-a urmat în calea Golgotei, în drumul iubirii nesfârșite, a urmat lui Christos.

Înălță idealul creștinului, până în ziua de astăzi. Să urmăm lui Christos! Să nu ne perdem în deșertăciunile lumii. Să ne ridicăm peste zădărnicile zilei și să căutăm pururea în fața lui Isus și cărăriile lui.

Înălță lumea cea nouă, care s'a deschis orbului Vartimei în Christos și prin Christos.

Al doilea milion pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Ofrandă dela Banca Națională a României. — Așezămîntele Brâncovenești. — Dela alte bănci din capitală. — Dar dela Vărșet. — Contribuirile parohiilor din protopopiatele Dobra și Făgăraș, dela mai mulți buni credincioși. —

La sfânta și marea sărbătoare a Pogorârii Duhului Sfânt ne este dat să vă stim, cu sufletească mulțumire, clerului și poporului nostru, că darurile creștinești, în scop de a reface vechea ctitorie dela Sâmbăta de sus, au trecut cifra de **două milioane** de lei, și că ofrandele se continuă cu aceeaș mare căldură în rândurile tuturor celor iubitori de lumină și doritorii de mângăere și de mântuire, ce are să reverse viitorul sfânt așezământ brâncovenesc.

Fiii bisericii ortodoxe din întreaga țară, ba chiar și de dincolo de granițele actuale, (ofranda Prea Cucerinicului prot. Oprea dela Vărșet), aduc darul bunătății lor pilduitoare, pentru săvârșirea operei planuite.

In capul listei de astăzi se înscrie **Banca Națională a României**, cu 100,000 de Lei;

In al doilea loc urmează Epitropia Așezămîntelor Brâncovenești din capitală.

Așezămîntele Brâncovenești, persoană morală, înființată în 1835 de generoasa ctitoare, principesa Safta Brâncoveanu, în trețin, prin administrație proprie, epitropie, mai multe instituții în capitala țării, ca b. o. frumoasa biserică Doamna Bălașa, po doaba Bucureștilor, spitalul, asilul ș. a. Testamentul nobilei principese Safta hotărête, privitor la administrația brâncovenească: «Odată pe an, la zi hotărâtă, Eforul (Mitropolitul Ungro-Vlahiei, acum Pa-

triarchul, care are de drept președinția administrației), adunându-se cu episcopii țării (ai Munteniei), cu cei mai aleși boeri din neamul nostru, și din celelalte blagorodnice neamuri pământești, și cu câțiva din cei mai aleși neguțători», vor lua socotile.

Epitropia actuală, păstrând mereu duhul binefăcător al întemeietoarei așezămîntelor brâncovenești, dăruiește 50 mii de lei în scopul refacerii sfântului locaș dela Sâmbăta de sus.

Ofrande frumoase înregistrăm apoi dela instituțile bancare din București: **Banca Comercială Română**, **Banca Românească** (centrală), **Steaua Română**, **Prima Societate civilă de Credit f. R.**

Toate aceste prețioase contribuții au fost înscrise pe lista **Principelui Basarab Brâncoveanu** care a manifestat un superior interes pentru sfântul așezământ strămoșesc.

Din Sibiu, dl **Dr. Lucian Borcia**, avocat, se înscrie cu o nouă contribuție, de 3000 Lei.

Fie ca interesul credincioșilor fii ai bisericii, pentru tot ce este folositor sufletului, să sporească în aceeaș măsură și de aici înainte.

Au dăruit:

Banca Națională a României,
București 100,000
Epitropia Așezămîntelor Brâncovenești, București 50,000

Acesta să fie și idealul nostru, pentru o nouă viață în Christos și prin Christos, de unde isvoresc toate virtuțile. Căci mai bine stăpân al bunurilor sufletești, care duc la lumină, la viață, decât sclav al deșertăciunilor lumești, care duc la ruină.

Fiu lui David, miluește-ne! Amin!

Pilde și asemănări

Din W. Spurgeon, culese de M. Neagu, pr. Slimnic.
(Sfârșit)

10. Schimbătoasa infâșare a credinței raționali. — Intr'un secol și jumătate cât de mult s'a schimbat credința raționalii! Și-a ridicat un palat mare, ca în ziua următoare să-și bată joc de el. Iși dărâmă cetatea proprie, ca eară să o zidească.

S'a schimbat mereu, până ce s'a coborât azi la animalitatea simplă, strigând: «Viața a-cestui pământ este suficient îndestulitoare».

In curând va lua altă formă, nu vor trece cinci zeci de ani, și va veni o nouă rătăcire,

identică cu cea anterioară, dar sub alt nume. Așa se va schimba încă multă vreme, dar esența ei rămâne aceeaș. Se va răscula în contra creștinismului, și va fi silită neîncetat să-și defaime adevărul.

Pe fruntea acestor sisteme se va scrie cu timpul: «Dispărut, ofilit ca floarea! Trecut cu apariția unui meteor! Împrăștiat ca negura».

Pe frontispiciul creștinismului stă scris: «Numele Lui va fi în veci», (Ps. 17. 54).

11. Ce credință ar putea înlocui creștinismul? Presupunând despre creștinism că ar fi exterminat, ce credință l-ar putea înlocui? Punem întrebarea învățăților, cari susțin că creștinismul dispare. Să ne răspundă: Cu ce religiune s'ar putea înlocui?

Să fie păgânismul idolatrii, care se închină naturii? Voiți orgiile lui Bacus, desfrâul Venerei? In veacul civilizației?

Voiți rătăcirea română? «Doamne păzește», veți răspunde. Până când într-o biserică vor exista urmele «rugului» și ale «închizițiilor», nimenea nu se poate gândi la asemenea lucru. Atunci ce căutați?

Banca Comercială Română ,	
București	20,000
Banca Românească , București .	20,000
Steaua Română , București . . .	10,000
Prima Societate civilă de Credit f. R. , București	10,000
Dr. Lucian Borcia , adv., Sibiu .	3000
Traian Oprea , protopop, Vărșet .	1000
Parohiile din protopopiatul Dobra , din care se remarcă fondul cultural tradițional cu 1000 Lei, in total	4720
Parohiile din protopopiatul Făgăraș , din care se remarcă: Făgăraș cu 2000 Lei, Beclan și Lisa, cu câte 1000 Lei	10,600
Total Lei:	229,320
Suma de mai înainte Lei:	1.904,830
Total general Lei:	2.134,150

Parastas la Ierusalim. În ziua eroilor, I. P. S. Sa Patriarhul Miron, în Biserica dela Golgota, asistat de clerul Sfântului Mormânt, a slujit un parastas pentru odihna sufletelor eroilor români căzuți în răsboi. A ținut apoi o predică, în care a spus că ostașii noștri s-au jertfit nu numai pentru țară și neam, ci și pentru credința creștină.

Activitatea Societății „Sf. Gheorghe”. În ordinea de zi a conferenței preoțești, ce se va ține în 14 iunie a. c. în Bran-Centru, se va discuta tema: *Alcătuirea unui program de activitate în cadrul Societății „Sfântul Gheorghe” pentru sezonul de vară și pentru sezonul de earnă.*

In aceeaș zi se va face și sfintirea capelei ortodoxe române din localitate.

Au doară mohamedanismul cu fabulele sale, cu neleguirea sa, cu voluptățile sale?

Au doară «necredința»? Dacă dorîți ca legătura socială existentă să se nimicească; dacă voiți ca locul evangheliei să-l ocupe nerăspunderea ideilor comuniste; dacă voiți ca omenirea să umble rătăcind ca sloii mari de ghiață lovindu-se unul de altul, intronați religia «necredinței»!... D-zeu să ne ferească de astfel de rătăciri.

Locul credinței noastre dreptmăritoare nimic nu-l poate ocupa. Nu este credință pe lume, care să fie atotdreaptă în fața lui D-zeu, și atât de binefăcătoare pentru omenire, cum este credința noastră.

12. **Invățătura lui Isus Hristos, este invățătură sfântă.** — Credința lui Mohamed cuprinde și mult adevăr în sine. Pe vremuri fusese reformă însemnată, față de credință care slăvea chipuri cioplite. Fondatorul însă n'a îndrăsnit să-și ridice cuvântul în contra unor greșeli fundamentale, care erau incarnate în sufletul poporului arab. N'a îndrăsnit să le strige: «Cerătați păcatele fraților voștri, de șaptezeci de or-

Redactorii „Unirii“ aiurează

De căteori redactorii «Unirii» se prind în capcana propriilor mistificări, își iau refugiu la limbagiul cel mai strident, insultând, mintind și batjocorind. Astfel săptămâna trecută, în care toată suflarea românească a prăsnuit Înălțarea Domnului și Ziua Eroilor, organul blăjan n'are nici un rând despre aceste înălțătoare serbări creștinești și naționale. În schimb însă s'a coborât în mocirla tuturor intrigilor actuale și s'a scuturat de noroiu scriind un articol nerușinat: «Un eșec a (sic) ortodoxiei la Șoimuș» și «Telegraful calomniază». Nu ne-am mai perde vremea citind proza stupidă a Unirii, dacă n'am găsi în ea chipul halului, în care redactorii Unirii și-au pierdut capul și cel mai elementar bun simț. Pentru ziua Înălțării Domnului și a Zilei Eroilor I. P. S. Mitropolit Nicolae a hotărât să meargă în Șoimuș și în satul vecin Coroiu-Sânmartin spre a prăznui această zi în mijlocul credincioșilor de la țară.

O seamă de pigmei și politicieni demagogi cearcă să exploateze biruința neamului, coborând de pe piedestal masele poporului și aşezând idolii politicei.

Gândul Ierarhului nostru a fost să arate că într-o astfel de zi, conștiința vredniciei poporului trebuie luminată și sărbătorită. Satul Șoimuș n'a fost ales la întâmplare.

Inainte de Paști, majoritatea unitelor în frunte cu preotul lor din acel sat au revenit la sănul maicii neamului românesc, care e sfânta biserică ortodoxă națională. Si a fost cu adevărat o zi de înălțare sufletească, cum nu s'a mai putenit prin acele părți. Sfânta liturgie, slujită de I. P. S. Mitropolit, cu mare asistență, corul studenților de teologie și mai ales predica înălțătoare, ținută sub cerul liber au produs impresii, cari nu se vor uita.

Blajul a trimis pentru acea zi pe profesorul Dr. Sămpălean și Simu, înscrenând o demonstrație stupidă spre a dovedi că de jos se pot cobori într-o zi de înălțare a intregei suflări românești. Iar în «Unirea» acea manifestație de scandal e prezintată drept biruință a «Sfintei Uniri».

O seamă de credincioși uniți, cari au ascultat cu pietate cuvântarea înaltului

câteșapte! Tot asemenea, n'a avut îndrăsneala să se ridice împotriva poligamiei. Mohamed în calitate de conducător, de teamă să nu fie părăsit de credincioși, a fost silit să tolereze ca credincioșii săi să aibă mai multe soții deodată.

In afară de creștinism, la orce credință de pe pământ aflat că să jinut seamă de mulțumirea celor trupești. Singură credință lui Isus Hristos să așezat ca o stâncă nerăsturnabilă în fața plăcerilor rafinate, care nu poartă în sine curație sfântă. *Evanghelia nici nu micsorează, nici nu scuză nelegătirea.* Celor căzuți și celor pierduți le promite grația divină, dar nu apără păcatul, și e fără crucea față de ceice rămân statornici în păcat. Credința lui Isus Hristos este credință sfântă.

13. Hristos este începutul tuturor credințelor. — Pe o mică insulă din Oceanul pacific, locitorii au primit creștinismul dela oare care misionari. Cu timpul s'a prezintat la ei alți oameni. Cum erau îmbrăcați în haina neagră lungă de misionari, au fost întrebăți: cu ce scop s'a apropiat de ei?

Ierarh, s'a scârbit de purtarea misionarilor blăjeni. Multimea credincioșilor noștri i-au compătimit văzând svârcolirile nepuținioase și fatale ale profesorilor uniți. «Unirea» se consolează, că legile ungurești, din 1848, vor pune stăvila currentului de revenire în sănul sfintei biserici strămoșești.

Nădejdea «Unirii» e că vor putea salva averile parohiale. Dar de când trăește o confesiune pe urma bunurilor materiale? De altfel «unația» și toată afacerea de la 1700 e doar o mașinărie politică; iar bietul Atanasie ar putea fi considerat ca începătura renegaților, prin călcarea jurământului, de credință depus la București. Păcatul strămoșesc al lui Atanasie planează asupra bieților misionari, le întunecă cugetarea, le pervertește simțirea și le anihilează voința, cum s'a întâmplat și cu prilejul Încoronării de la Alba-Iulia. Poporul care n'a fost complicele Episcopului Atanasie și a protopopilor săi la actul apostasiei din 1700, își dă seamă de aberațiile misionarilor uniți și începe să tragă toate consecințele, dovedind că instinctul religios al neamului nostru e treaz și activ și s'a îndreptat spre idealul Măntuitorului și al destinului nostru național.

Că în Redacția: «Unirii» s-au cuibărit cucuvăi... să le fie de bine!

Turneu cultural. La invitarea clerului și poporului din județul Treiscaune, un grup de studenți, ai Academiei teologice «Andreiante» ort. române din Sibiu, întreprinde un scurt turneu cultural în Săcuime, sub conducerea profesorilor N. Colan și Dr. Gr. Cristescu. Se vor vizita, și sărbătorile Sf. Rusalii (zilele 12–14 Iunie 1927) localitățile: Arpătac, Sfântul Gheorghe și Covasna. În aceste localități, corul de 20 studenți va cânta la Sf. Liturgie, iar seara va da concert cu cântări religioase și naționale. Programul se întregește cu predică și conferință, ținute de profesorii conducători, în fiecare localitate.

Hrana sufletească, adusă de o biserică activă, care îndreaptă pașii tinerilor în calea adevărului și a datoriei, nu poate decât să fie bună și folositoare pentru ridicarea poporului credincios, prin dragoste către apostolat.

— «Să vă vestim, evanghelia lui Hristos», a fost răspunsul lor.

— «Vesta bună a lui Hristos o primim cu toată dragostea» au strigat creștinii insulari.

După un timp îndelungat misionarii au prezentat noilor credincioși o mică diagramă care prezenta un pom, încărcat cu ramuri. Misionarii au început să explice. Arătând ramurile mai mici, spuneau că sunt toți acei vredni creștini cari au dovedit fapte bune. Cele mai groase reprezentă pe ceice învață cuvântul credinței...

— Spuneți-ne nouă, au întrebat insularii, ce reprezentă rădăcinile pomului?

— «Acesta este Isus Hristos», au răspuns misionarii; «Isus Hristos este începutul tuturor credințelor».

Fericiti s'a întors la casele lor, multimea insularilor, că: baza întregii biserici creștine este Măntuitorul. Ferice de biserica lui Isus Hristos, care reprezinta originalitatea învățăturilor Lui, și urmează lor.

14. Creștinismul încercat. Mi se povestește că un oarecare ateu a ținut o conferință în do-

Circulară

către On. membri clerici și mireni ai Sinodului protopopesc electoral din protopopiatul Zarandului

Potrivit mandatului cu Nr. 3859, din 18 Maiu a. c. al Preaven. Consiliu arhiepiscopal și în înțelesul § 13 din Regulamentul pentru procedura alegerii de protopop, convoc prin aceasta On. Sinod electoral al protopopiatului Zarand pe Duminecă, în 26 Iunie a. c., la sediul protopopesc, în Brad, la ora 11 a. m. pentru alegerea de protopop.

Inainte de actul alegerii, se va sluji sfânta liturgie cu chemarea Duhului Sfânt, On. membri sunt poftiți a participa la această sfântă slujbă.

Comitetul protopopesc se va întâlni la ora 8:30 spre a cerceta cererile de concurs și documentele candidaților spre a stabili tabloul de candidare.

Sibiu, 8 Iunie 1927.

Tr. Scorobet,
comisar arhiepiscopal.

Dela cei readuși la sinul bisericii străbune

— O serbare a ortodoxiei —

Despre introducerea în postul de administrator parohial în Micfalău, a preotului nostru Stefan Csutak, mai primim următoarele amănunte:

Introducerea festivă s'a făcut în cadrul unor serbări, de care nu s'a mai jinut în județ cu astfel de ocazuni.

Serviciul divin cu sf. ilturgie s'a săvârșit cu solemnitate de 8 preoți, dând răspunsurile liturgice corul de 45 persoane al «Astrei», despărțământul Sf. Gheorghe, sub conducerea dlui prim procuror I. N. Lungulescu.

Au participat, în numele județului Treiscaune, prefectul, subprefectul, prim-notarul, prim medicul, revizorul școlar, șef contabilul cu alii funcționari, în numele armatei dl General Mihail Todicescu cu alii ofițeri, în numele magistraturii președintele tribunalului M. Tigoianu și prim procuror I. N. Lungulescu, precum și alii mulți fruntași, medici, avocați, profesori, învățători, notari și alții.

Pe lângă darul: rândul de odădii, donate de Inalt Preasfințitul mitropolit Nicolae, a mai dăruit bisericii din Micfalău, cu ocazia instalației, dl prefect Dr. Zaharie Crișan, suma de 10,000 lei, iar dl pretor al plăsiei Sf. Gheorghe, pentru masa sătenilor 5000 lei.

Dl general Todicescu Mihail a lăsat gratuit muzica militară, din 23 persoane, ca să însoțească

meniul culturii sale, combătând din răspunderi credința creștină. La finea conferinței a rugat pe auditorii săi, să combată, dacă e cu putință, un lucru ca acesta. El aștepta să se ridice la tribună, întru apărarea credinței, vreun tinăr zelos, — ca să-l facă de râs. S'a ridicat însă o femeie bătrâna, purtând pe braț o corfă cu deale mânărcii și o umbrelă învechită. În timpul că și-a așezat lucrurile acestea a început să zică: «Am plătit treizeci de bani intrare, să aud ceva bun și edificator; ceeace eu, ca o cucernică creștină, aici n'am auzit. Lăsați să vă spun ce a făcut cu mine credința lui Isus, și apoi dați-mi ceva mai bun decât aceasta, — altcum să știți că sănt înșelată, la intrarea de aici, cu treizeci de bani. Sănt văduvă de treizeci de ani; am rămas de bărbat înconjurate de zece copii. În cea mai neagră mizerie, n'am încrezut în Isus Hristos, — și El mi-a ajutat, m'a măngăiat de mi-am putut crește copilașii, cari azi pe cale cinstiță își câștigă pânea de toate zilele. Nici unul din cei de față, nu știe ce măhnire sufletească poartă o biată văduvă, dar Măntuitorul în totdeauna și-a vărsat măngărea din deplin

cortegiul festiv cu cântece, asemenea să cânte ziua întreagă populației ortodoxe, ca să i se dea căt mai mare însemnatate zilei.

Credincioșii bisericii noastre din Micfalău precum și din comunele din jur: Bicsad, Bătanii-mari etc. au rămas adânc impresionați de această frumoasă și impunătoare solidaritate a conducătorilor județului — toți ortodocși — din toate treptele sociale cu poporul dela sate. — Serbia a produs în tot jurul acea atmosferă, care e prielnică pentru munca viitoare de readucere la sănul bisericii strămoșești a celor ce au părăsit-o, siliști de grele apăsări.

Ca o adâncire a brazdei trasă la Micfalău, va fi adunarea cercului religios în cursul lunie lunaie—lulie în Bicsad, la care au promis participarea festivă mulți conducători, cari au fost și la Micfalău.

După masă Pă. protopop Aurel Nistor a ținut poporului o prelegere despre locurile sfinte și momentele mai însemnante din viața lui Isus, ilustrând cele spuse cu proiecții luminoase cu aparatul despărțământului Astrei, mănușit de Dr. Miron Crețu, prim medic județean.

Elevele din corul Astrei, care cercetează școala normală de fete din Sf. Gheorghe, au cântat cântece naționale, au dansat jocuri naționale, îndemnând și învățând și pe fetele credincioșilor noștri câteva din ele, lăsând o mare bucurie și emoție în inimile mamelor ce le priveau.

În întregime luată, serberea introducează pă. Stefan Csutak a fost zid de fericită izbândă a bisericii noastre și de nădejdi bune pentru viitor.

INFORMATIUNI

Membru de onoare. Academia Română ales pe Generalul Berthelot membru de onoare, drept recunoștință pentru serviciile aduse de ilustrul general patriei noastre în cursul răsboiului de întregire.

Nou rector al universității din Cluj este ales dl prof. G. Bogdan-Duică. O distincție prea bine meritată.

Premiile naționale pentru literatură. Comisia pentru decernarea premiilor naționale de literatură s'a întrunit în 4 iunie la ministerul artelelor. Au luat parte la ședință d-nii: V. Goldiș, O. Goga și premiații din anii precedenți. În urma discuțiilor care au urmat, cele două premii naționale — a 100 mii lei de fiecare — au fost acordate d-lor: I. Agârbiceanu (proză), și Cincinat Pavelescu (poezie).

† **Dimitrie Dan.** În 25 Mai a. c. a trecut la cele eterne Pă. arhipresb. mitrofor și consilier eparhial referent în Cernăuți, **Dimitrie Dan.** Fie i veșnică amintirea!

Congres preoțesc. La București se întrunește, în 21 și 22 iunie 1927, congresul Asociației generale a preoților. Programul congresului: Alegerea comitetului și discuții asupra greutăților ce se întâmpină în aplicarea legii de organizare bisericească.

asupra casei mele. De nenumerate ori am fost strâmtorâtă; dar Tatăl din ceruri mi-a ascultat rugăciunea fierbinte, și m'a ajutat. Când mă amenința foamea, mă duceam cu gândul la Mângăitorul celor necăjiți, și am aflat că El e bun și milostiv, și poartă grija de cei lipsiți. Când eram pe patul morții și mi se rupea sufletul după copiii mei orfani, nimic nu m'a ținut în viață, decât gândul nestrămutat că, Isus mângăitorul, se va îndura de sufletul copilașilor mei. Și D voastră, cu zimbetul de pe buze îmi spuneți că toate acestea sunt lucruri rătăcite? Tineretul și cei puțin-socotiti vă pot crede pe D voastră în acest loc; — eu însă, după căte am văzut, știu și sunt convinsă că **creștinismul este dreptate reală și nu închipuire**. Binevoiți a-mi spune ceva mai bun decât ceiace a făcut bunul D-zeu cu mine, — altcum sunt silită să vă spun că m'ati înșelat cu treizeci de bani. Vă rog încă odată: dați-mi ceva mai bun decât creștinismul!

Conferențiarul s'a pregătit pentru or ce răspuns, dar în fața unei astfel de lupte a fost complet desarmat. Nici n'a încercat să ră-

Al doilea sbor peste Atlantic. Aviatorul american Chamberlain și însotitorul său Levine au traversat Atlanticul, și trecând d'asupra Irlandei și Angliei au aterizat lângă Berlin, după sbor de 43 de ore, în 6 iunie 1927. Noul învingător al aerului, și în general aviația americană, primesc zilnic telegramme de admiratie și felicitare din toate părțile lumii.

Cu preț redus. Primim: Conform aprobării consiliului de administrație, pentru călătoria **celor fără alte reduceri**, dela Sibiu la Ocna-Sibiului să admis, să poată călători cu 50% reducere, adică: cu biletele luate la ducere să se poată și înapoia **în aceeași zi**, vizându-se la cassă pentru înapoiere. La clasa a patra nu este nici o reducere.

Invitare. Dnii membri și binevoitori ai «Astrei» sănăt invitați la adunarea generală anuală a despărțământului Mediaș, ce se va ține în 26 iunie 1927 ora 3 d. a. în comuna **Sărășu**.

Cămin al preoților. Pe lângă patriarhie s'a clădit în capitală un cămin cu 20 de camere, întocmite pe seama preoților cari vin la București. Acolo vor găsi adăpost pe un preț moderat, scutii astfel de cheltuielile cu locuință în hoteluri.

Avis. Primim: În zilele Sfintelor Rusalii, corul studenților teologi din Sibiu face o excursiune în Săcuime, concertând în Arpătac, Sf. Gheorghe, iar Luni seara la (a doua zi de Rusalii) la ora 9 în Covasna. Preoții cari pot veni pe Luni seara, să anunțe pe pă. Ticusănu pentru incartuire. Marți, în 14 iunie, înainte de masă va fi slujbă în sobor cu toți preoții prezenti. După masă conferință și excursiune.

Carnetele de identitate ale funcționarilor publici, ale militarilor, și ale penzionarilor etc. continuă a fi valabile până la 31 iulie 1927.

Ultimul termin, acordat pentru schimbarea bancnotelor vechi de 500 lei, expiră în 1 iulie 1927.

Pentru sinistrați. Comitetul central pentru ajutorarea sinistraților a organizat: **Loteria sinistraților**; cu 3.719 câștiguri și 2 premii, în valoare totală de Lei 10.200.000. În cazul cel mai norocos se pot câștiga: 5.000.000 Lei sau 3.500.000 Lei sau 2.000.000 Lei. — **Costul a 1/2 lot este de 25 Lei.** Lozurile se găsesc de vânzare la bănci, casse de schimb, comitetul județean de ajutorarea sinistraților, (prefecturi) și subcomitetele de ajutorarea sinistraților (primării). Tragerea se va efectua în 11 Septembrie 1927, la București.

La liceul «Gh. Lazăr» din Sibiu înscrierile pentru clasa I-a a liceului se fac între 15—20 iunie, iar examenul de admitere se va ține în 22 și 23 iunie a. c.

Direcțunea.

Convocare. Comitetul despărțământului județean Sibiu al «Astrei» cu onoare aduce la cunoștință membrilor și sprijinitorilor ei, că adunarea generală a acestui despărțământ se ține în **Avrig**, la 13 iunie c. (a doua zi de Rusalii). On. membri, delegații despărțământelor și binevoitorii «Astrei» sănăt rugași să ia parte.

spundă, ci a zis atât: «Această femeie înaintată în vîrstă e atât de fericită în sinămăgirea sa, încât nu îndrănesc, să-i dărâm iluzia. «Negăștinea D-tale» zise femeia, nu este de ajuns. Dreptatea este dreptate, și ironia D-tale nu schimbă, cu nimic, acest adevăr! **Isus Hristos este supra realitate.** Stănd în această sală, n'am mai putut răbdă cuvintele de împotrivire. Simt că trebuie să mă pun deacurmezișul drumului D-voastră; și să vă întreb că ce mi-ai putea da mai bun, decât ceeace a făcut El cu mine. **Eu am încercat, și m'am convins de ajutorul Lui**, și aceasta este mai mult decât ceeace ați făcut D-voastră vreodată.

In încercarea și convingerea Domnului zace logic o putere de neînvins. Cel ce suflă său trăește întru Domnul, are înăuntrul său o dovadă nestrămutată despre adevărul suprem al credinței creștine.

Anunțuri și publicații se primesc cu prețuri cumpătate, la administrația ziarului

Telegraful Român

Donațiune. Cu ocazia sesiunii adunării eparhiale din anul acesta Dnii deputați **Ioan Ionica**, directorul Fabricei de celuloză din Zărnești a donat toate diurnele în sumă de 1825 Lei, și **Iosif Iancu**, inspector general în Ministerul industriei 200 Lei pe seama orfelinatului nostru arhiepiscopal. Li se exprimă mulțumită.

STIRI LOCALE

Anunț. Se aduce la cunoștință, că în zilele acestea se va face recensământul obligaților de școală pentru anul școlar 1927/28 din partea învățătorilor încredințați cu această lucru. Fiecare părinte, patron este îndatorat să aducă informațiunile cerute, care vor trebui să corespundă adevărului.

CARTI SI REVISTE

Ramuri. A apărut revista, «**Ramuri** — Drum drept — No. 3—4, Anul XXI, Director: N. Iorga, cu următorul sumar: N. Iorga, Stil și traduceri. Al. Iacobescu, Neguri (versuri). Al. Popescu Telega, Lirica portugheză de azi. Al. Lascarov-Moldovanu, Sofism. V. Brătulescu, Nea Costache Bobelu. Red., Mișcarea Culturală și Literară.

Din Biblioteca Sămănătorul. A apărut: Const. Cehan-Racoviță: **Pe pridvorul casei bătrânești**. (Nr. 142—143 Prețul 10 Lei. Editura tipografiei și librăriei diecezane Arad). Dl Const. Cehan Racoviță, vechi gazetar moldovean, care a umblat mult și prin Ardeal, adună în acest volumăs cîteva schițe și povestiri, scrise în rărele ceasuri de răgaz pe care i le-a lăsat gazetăria. Se simte în ele, aproape la fiecare pagină, gazetarul grăbit, mișcat de griji, prigonit de vreme. Uneori condeul urmează, uitător, desfășurarea povestirii în închegări remarcabile. De vânzare la Librăria Arhidicezană în Sibiu.

Mersul trenurilor în Sibiu

I. Plecare spre:

1. Agnita, Sighișoara 6:00, 17:30
2. Făgăraș, Brașov 4:50, 9:35, 17:05
3. Ciznădie 6:25, 13:15, 17:45
4. Vinț, Alba-Iulia 3:10, 13:30, 17:45
5. Peatra Olt, București 5:10, 14:15, 19:10 acc.
6. Copșa mică 4:00, 8:40, 12:05, 14:45, 21:15

II. Sosire dela:

1. Sighișoara, Agnita 16:28, 6:50
2. Brașov, Făgăraș 15:45, 21:42, 8:25
3. Ciznădie 7:55, 14:35, 19:08
4. Alba-Iulia, Vinț 9:25, 15:48, 22:40
5. București, Peatra Olt 11:30 acc., 15:10, 24:00
6. Copșa mică 2:30, 9:23, 12:50, 15:33, 19:47

Trenuri pentru Ocna băi

- I. Pleacă din Sibiu: 6:20, 10:10, 13:25, 16:50, 19:45
- II. Sosesc la Ocna: 6:50, 10:40, 13:55, 17:20, 20:15
- III. Pleacă din Ocna: 6:58, 10:48, 14:09, 17:29, 20:29
- IV. Sosesc la Sibiu: 7:29, 11:19, 14:40, 18:00, 21:00

De câteva zile a apărut în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17 scrierea

„La picioarele Mântuitorului“

Scurte medidații pentru preoți, prelucrate după A. Huonder, din limba germană

de

Ioan Moșoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Saguna» din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidicezană. Pagini 205. Prețul Lei: 80.

In zilele acestea s'a trimis această scriere, deoarece de frumoasă și prețioasă, tuturor preoților din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserică românească, care să nu fi cîtit această carte. Ea este de recomandat și oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

